EEN KLUIS DIE DE KERK HEET

EEN KLUIS DIE DE KERK HEET
De royalty's van een tweeduizend jaar oud boek

Ik krijg vandaag een telefoontje van Francesco, een van mijn drie Italiaanse kinderen.
Hij zegt: weet je, pap, op dit moment, meer dan ooit tevoren, ben je echt blut.
Daar bestaat geen twijfel over.
Ik antwoord: goedemorgen, hoe gaat het met je.
Ik zeg hem dat dit waarschijnlijk de beste manier is om een telefoongesprek te openen.
En dat ik in drieëndertig jaar duidelijk niet genoeg tijd heb geïnvesteerd om hem te leren hoe je met een ander mens praat.
Ik had net gelezen dat zonen sterk aan hun moeder gebonden zijn.
De X-factor komt van haar.
En als het om intelligentie gaat valt er niet veel te discussiëren.
Zij stelt de verwachtingen niet teleur.
Onomkeerbaar in de overdracht.
Wat natuurlijke genetica is, valt niet te veranderen.
Het was een troost een dochter te hebben.
En hoewel we geen reden hadden elkaar te bellen, omdat we in hetzelfde huis woonden, vertelde ze me diezelfde dag dat onze gesprekken haar van slag brachten, en dat ze niet kon begrijpen waar die emotionele, empathische impact vandaan kwam.
Ik glimlachte naar haar.
Dat was genoeg.
Ze was mijn dochter.
Geen uitleg nodig.
Sommige feiten heersen boven al het andere.
En toen herinnerde ik me dat ik een boek had geschreven met de titel HET TELEFOONTJE VAN JEZUS.
Ik had het uit de handel gehaald nadat ik het had aangetroffen in een Amazon-chatdraad, waar iemand vroeg hoeveel een boek gemaakt door een AI

in godsnaam zou moeten kosten.
Hij dacht aan dat van hemzelf.
Ongeveer tweeduizend jaar geleden geschreven.
Het had miljarden exemplaren verkocht en zijn royalty's waren eeuwig geworden, opgeslagen in een kluis die de Katholieke Kerk heet.

Die iemand had willen hernoemen tot: AMAZURCH.
Het grappigste is dit.
Binnen elke gedachte die we hebben zit een stuk van onszelf dat we nooit aan iemand hebben voorgesteld.
De mensen die ons van buitenaf zien houden even in, kijken naar ons, en komen altijd op dezelfde plek uit.
Wie is die vent in godsnaam.
Nando
© 2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Alle rechten voorbehouden.
Gillettenarrative.com